

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4. 9. 2018 samosoudcem Mgr. Markem Stachem

takto:

Obžalovaní

1. [celé jméno obžalovaného], [datum narození], místem narození [příjmení], bytem [adresa obžalované a obžalovaného],
2. [celé jméno obžalované], rozená [příjmení], [datum narození], místem narození [příjmení], bytem [adresa obžalované a obžalovaného],

jsou vinni, že

nejméně od [datum] do [datum] v [obec], okr. [obec], na ul. [příjmení], bez svolení a vědomí společnosti [právnická osoba], neoprávněně odebírali elektrickou energii, oba přes shodný neměřený kabel napojený na jistič mezi hlavní pojistkovou skříň a elektroměřovým rozvaděčem a dále dalšími neměřenými kabely vedoucími do nemovitostí, a takto si počínali:

- I. [celé jméno obžalované] jako majitelka a uživatelka rodinného domu [adresa], která na neměřenou odbočku měla napojeny min. dva elektrické bojler, elektrickou troubu, dvě pračky, topný žebřík, mikrovlnnou troubu, varnou konvici, elektrický sporák, kompresor, ruční náradí, osvětlení, přímotop a elektrický olejový radiátor, a takto na odběrném místě [číslo] neoprávněně odebrala elektrinu celkového množství nejm. 17 040 kWh a společnosti [právnická osoba] [obec] tak způsobila škodu ve výši nejm. 93 301 Kč,
- II. [celé jméno obžalovaného] jako majitel a uživatel rodinného domu [adresa], který na neměřenou odbočku měl napojeny min. elektrický bojler, elektrickou troubu, pračku, mikrovlnnou troubu, šicí stroj, mrazák, tři přímotopy, infrazářič, a takto na odběrném místě

[číslo] neoprávněně odebral elektřinu celkového množství nejm. 24 480 kWh a společnosti [právnícká osoba] [obec] tak způsobila škodu ve výši nejm. 134 038 Kč,

tedy

obžalovaná [celé jméno obžalované] v bodě 1) a obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v bodě 2)

přisvojili si cizí věc tím, že se jí zmocnili, a způsobili činem větší škodu,

čímž spáchali

obžalovaná [celé jméno obžalované] v bodě 1) a obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v bodě 2)

přečin krádeže podle § 205 odstavec 1, 3 trestního zákoníku,

a odsuzují se

oba obžalovaní

podle § 205 odstavec 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 15 (patnácti) měsíců.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovaným výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) roků a 3 (tří) měsíců.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaná [celé jméno obžalované] povinna zaplatit na náhradu škody poškozené společnosti [právnícká osoba], se sídlem [adresa poškozené], [IČO], částku 93 301,36 Kč.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný [celé jméno obžalovaného] povinen zaplatit na náhradu škody poškozené společnosti [právnícká osoba], se sídlem [adresa poškozené], [IČO], částku 134 036,56 Kč.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozená společnost [právnícká osoba] odkazuje se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Vzhledem k tomu, že obžalovaná [celé jméno obžalované] se po vyhlášení rozsudku vzdala práva odvolání, a to i za osoby blízké a netřvala ani na písemném vyhotovení odůvodnění rozsudku, přičemž v jejím případě tak učinila i státní zástupkyně, byl v souladu s ustanovením § 129 odstavec 2 trestního řádu vyhotoven zkrácený rozsudek, který v případě výroku o vině a o trestu u obžalované [celé jméno obžalované] neobsahuje odůvodnění.

2. V průběhu hlavního líčení obžalovaný [celé jméno obžalovaného] využil svého práva nevypovídat a z toho důvodu byl postupem podle § 207 odstavec 2 trestního řádu čten protokol o jeho výsledku z přípravného řízení v procesním postavení obviněného. Obžalovaný tehdy, ostatně shodně jako spoluobžalovaná [celé jméno obžalované] u hlavního líčení, popřel, že by si byl jakkoliv vědom neoprávněného napojení elektrické energie v jeho domě, a že by tedy v tomto případě elektrickou energii neoprávněně odebíral. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] byl, opět obdobně jako spoluobžalovaná [celé jméno obžalované], z žalovaného jednání usvědčován výpověďmi svědků [jméno] [příjmení], zaměstnance [právnícká osoba] [anonymizováno] a pppap. [jméno] [příjmení], příslušníka [stát. instituce], kteří u hlavního líčení podrobně popsali okolnosti kontroly v bydlíšti obou obžalovaných, objasnili, jakým způsobem bylo odhaleno neoprávněné zapojení elektrické energie v domě každého z nich a v případě obžalovaného [celé jméno obžalovaného] poukazovali na to, že tento si musel být neoprávněného zapojení elektrické energie, a tedy i neoprávněného odběru elektřiny, vědom, když v jeho domě byl nalezen

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Repková

podružný jistič, který fungoval na samostatný okruh a nebyl závislý na hlavním jističi, přičemž v době kontroly byl tento podružný jistič vypnut, přestože některé spotřebiče, jako bojler, vykazovaly ještě nedávný chod a nefungovaly ani přesto, že byl následně zapojen hlavní jistič, přičemž opětovně se rozběhly až po zapojení tohoto podružného jističe, který tak před samotnou kontrolou musel někdo vypnout. Svědek [příjmení] potvrdil, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] celou dobu kontroly fyzicky přítomen na místě nebyl a mohl se tedy volně pohybovat po prostorách domu. Obdobné skutečnosti jsou zaznamenány i v listinných materiálech, zejména o záznamech o kontrole, ať už ze strany policejního orgánu či [právnícká osoba] [anonymizováno]. Je tedy zřejmé, že i obžalovaný [celé jméno obžalovaného] si musel být neoprávněného napojení elektrické energie vědom a lze předpokládat, že to byl právě on, kdo zmíněný podružný jistič v době kontroly vypnul, když tímto jednáním se dotčaná osoba zjevně snažila ztížit odhalení neoprávněného zapojení, kterého si tak musela být vědoma. Částečně z výpovědí výše uvedených svědků, částečně z listinných materiál spočívajících v ohledání místa činu či záznamu o kontrole v domácnosti, pak vyplývá, jaké spotřebiče se v domě obžalovaného [celé jméno obžalovaného] nacházely, a které z nich byly napojeny na neměřený okruh elektřiny. Podle vyjádření obžalovaných přítom dotčené spotřebiče měly být v jejich domácnosti přibližně po dobu dvou roků. S ohledem na tyto údaje pak bylo možno vyčíslit neoprávněně odebranou elektrickou energii v bytě obžalovaného [celé jméno obžalovaného], přičemž toto vyčíslení je zajištěno odborným vyjádřením [jméno] [příjmení], který působí jako znalec v odvětví ekonomika, specializací na odhady cen a nákladů v oblasti energetiky a vytápění, a to částkou 134 038 Kč. Podle § 205 odstavec 1, 3 trestního zákoníku se přečinu krádeže dopustí ten, kdo si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní a způsobí takovou činem větší škodu, kterou je v souladu s ustanovením § 138 odstavec 1 trestního zákoníku nutno rozumět škodu ve výši nejméně 50 000 Kč. Věcí se přitom podle § 134 trestního zákoníku rozumí i ovladatelná přírodní síla, kterou tak je i elektrická energie.

3. V rámci této trestní věci obžalovanému [celé jméno obžalovaného] není kladeno za vinu, že by provedl samotné neoprávněné zapojení elektrické energie nebo vyhotovil podružné jističe, ale že vědomě používal elektrickou energii, která neprocházela příslušným měřicím zařízením, nebyla tedy vyúčtována a on tak za ni neplatil, tedy tuto odebíral neoprávněně. Je přitom zřejmé, že obžalovaný takto skutečně jednal, přisvojoval si cizí věc, v tomto případě elektrickou energii z majetku poškozené společnosti [právnícká osoba] tak, že se jí zmocňoval odebíráním do různých spotřebičů v rámci neměřeného okruhu zapojení elektrické energie, přičemž o tomto zjevně věděl, elektrickou energii si takto přisvojoval vědomě, a proto je v jeho jednání spatřováno zavinění v podobě úmyslu přímého ve smyslu § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku. Jestliže se takto obžalovaný zmocnil elektrické energie, coby cizí věci, v hodnotě 134 038 Kč, která již výrazně přesáhla dolní hranici větší škody, naplnil popisovaným jednáním znaky přečinu krádeže podle § 205 odstavec 1, 3 trestního zákoníku.

4. V rámci úvah o ukládání trestu soud přihlédl ke společenskému zájmu, který byl jednáním obžalovaného porušen, a kterým je zájem společnosti na ochraně cizího majetku. Soud rovněž hodnotil způsob provedení přečinu, kdy musel přihlédnout k výši způsobené škody, která již výrazněji přesáhla dolní hranici větší škody, ale i k déle trvající době páchání trestného činu, přestože není vyloučeno, že takováto doba mohla být ještě delší. Soud ale zohlednil i další specifika celé věci ohledně toho, že obžalovaný zřejmě nebyl tím, kdo samotné neoprávněné zapojení provedl. K osobě obžalovaného soud zjistil, že jde o starobního důchodce, v jehož rejstříku trestů jsou celkem čtyři záznamy, vesměs pro trestnou činnost odlišného charakteru, přičemž poslední záznam je z roku 1999 a k těmto předchozím záznamům tak již není možno, s ohledem na výrazný časový odstup, přihlížet.

5. S přihlédnutím k tomu, že je možno obžalovaného posuzovat jako osobu bezúhonnou, bylo možno v jeho případě ukládat toliko jen výchovný trest odnětí svobody s podmíněným odkladem výkonu. V případě přečinu dle § 205 odstavec 3 trestního zákoníku byl obžalovaný ohrožován

trestní sazbou ve výměře jednoho až pěti roků odnětí svobody. Soud zohlednil výše rozepsané přitěžující i polehčující okolnosti v rámci spáchání činu, ale i osobu obžalovaného, který je dlouhodobě osobou bezproblémovou a navíc osobou vysokého věku a shledal, že jako dostatečný se jeví spíše jen krátký trest při samé dolní hranici v trvání 15 měsíců, zkušební doba v trvání dvou roků a tři měsíců se jeví odpovídající pro sledování dalšího chování obžalovaného. V případě trestu odnětí svobody byl ukládán mírně přísnější trest, než v případě původně vydaného trestního příkazu, když v případě trestního příkazu bylo zohledňováno, že pokud osoba trestní příkaz přijme, určitým způsobem vykazuje spolupráci v rámci trestního řízení a přijímá odpovědnost, čímž činí první krok ke své nápravě. Pokud tak následně osoba, která je v průběhu hlavního líčení z trestné činnosti přesto usvědčena, neučiní a proti trestnímu příkazu si podá odpor, nemůže být výše popsána polehčující okolnost dána a tato skutečnost se musí projevit i v rámci ukládání trestu. Samotná zkušební doba podmíněného odsouzení počíná běžet právní mocí tohoto rozsudku a po celou dobu jejího trvání bude sledováno, zda obžalovaný vede řádný život, přičemž pokud tak neučiní, může být rozhodnuto, a to případně i ještě v průběhu zkušební doby, že obžalovaný původně podmíněně odložený trest odnětí svobody vykoná.

6. K trestnímu řízení se jako poškozený včas a řádně připojila společnost [právnícká osoba] s částkou 108 674,41 Kč v případě obžalované [celé jméno obžalované] a s částkou 149 411,61 Kč v případě obžalovaného [celé jméno obžalovaného]. Jak vyplývá z doloženého připojení se této poškozené společnosti ze dne [datum], v případě obou obžalovaných je požadován nárok na náhradu škody ve výši vyčíslené výše zmíněným odborným vyjádřením, které je však navýšeno v případě každého z obžalovaných o částku 15 373,05 Kč, coby náklady na zjišťování neoprávněného odběru a jeho přerušování. Je zřejmé, že obžalovaní svou trestnou činností, tedy neoprávněným odběrem, způsobili zmíněné poškozené společnosti škodu, která je ve výši uvedené ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku. V této výši tak bylo možno nárok na náhradu škody poškozené společnosti vůči každému z obžalovaných přiznat. Další náklady odpovídající nákladům na odhalování či zamezení neoprávněného odběru však již jsou náklady, které nemají bezprostřední souvislost s trestnou činností obžalovaných a nejde tak o přímou škodu, navíc výše těchto nákladů nebyla jednoznačně doložena, a proto bylo nutno poškozeného ve zbytku uplatněného nároku na náhradu škody postupem podle § 229 odstavec 2 trestního řádu odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál 4. září 2018

Mgr. Marek Stach v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Repková